

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/15/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200502
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200502.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: L. P., bytom B., C. 5, zastúpenej advokátom JUDr. Miroslavom Katunským, so sídlom Advokátskej kancelárie Košice, Floriánska 16, proti žalovanej: Sociálnej poisťovni - ústredie, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 16.03.2015, č. 18606-2/2015-BA, a o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/53/2015-30 zo dňa 27. januára 2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/53/2015-30 zo dňa 27. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7S/53/2015-30 zo dňa 27. januára 2016 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo dňa 16.03.2015, č. 18606-2/2015-BA, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zmenila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice zo dňa 23.06.2014 č. 700-3412651714-GC04/14 tak, že z výrokovej časti vypustila text „...odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa začatia kontroly.“ a tento nahradila textom „...odo dňa nasledujúceho po dni začatia predchádzajúcej kontroly (24. apríl 2013) do dňa začatia nasledujúcej kontroly (23. jún 2014).“ V ostatnom rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa potvrdila. Žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Košice rozhodnutím zo dňa 23.04.2013, č. 700-3410774513-GC04/12 predpísala žalobkyni podľa § 240 zákona o sociálnom poistení za obdobie marec 2012, apríl 2012, máj 2012 a jún 2012 penále v sume 475,39 eur, vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie,

starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, na invalidné poistenie, úrazové poistenie, garančné poistenie, poistenie v nezamestnanosti, poistenie do rezervného fondu solidarity vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa vystavenia rozhodnutia, t.j. do 23.04.2013. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia bola príloha, ktorá obsahuje rozpis vypočítaného penále za uvedené obdobie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2013, pričom žalobkyňa proti nemu opravný prostriedok nepodala. Z protokolu č. 700-113-AG/2013-159 o výsledku kontroly zo dňa 11.04.2013 mal krajský súd preukázané, že Sociálna poisťovňa, pobočka Košice vykonala u kontrolovaného subjektu A. P. - právny nástupca L. P. vonkajšiu kontrolu odvodu poistného na sociálne poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie a kontrolu plnenia povinnosti zamestnávateľa podľa zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, pri ktorej zistila, že dlžné poistné u kontrolovaného subjektu zodpovedá sume 2.889,18 eur, pričom tento protokol bol s kontrolovaným subjektom prerokovaný a tomuto doručený

dňa 22.04.2013. Kontrolovaným obdobím bolo obdobie od 01.01.2012 do 14.06.2012. Z registračného listu zamestnávateľa - zmeny, krajský súd zistil, že od 15.05.2012 ako zamestnávateľ s identifikačným číslom 17170745 je označený P. A. - právny nástupca L. P.. Z registračných listov fyzických osôb - odhlášok, mal krajský súd preukázané, že zamestnanci L. B., D. B., C. B., W. P., G. A. a L. S. boli odhlásení z poistenia

odo dňa 14.06.2012, pričom registračné listy boli vyplnené a príslušnej pobočke sociálnej poisťovne doručené dňa 03.07.2012. Z registračného listu zamestnávateľa - odhlášky A. P. - právneho nástupcu L. P. krajský súd zistil, že zamestnávateľ bol z poistenia odhlásený od 14.06.2012, pričom tento formulár bol príslušnou pobočkou sociálnej poisťovne prijatý dňa 13.08.2014. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Košice, odboru živnostenského podnikania č. 803-6283 zo dňa 15.07.2014 a 22.07.2014 zistil, že podnikateľský subjekt s obchodným menom A. P. - právny nástupca L. P. ukončil svoju podnikateľskú činnosť k 19.06.2012, pričom A. P. zomrel dňa XX.XX.XXXX a oprávnenou osobou po ňom je L. P., bytom B., C. XXXX/X. Na základe uvedených skutočností vydala Sociálna poisťovňa, pobočka Košice dňa 23.06.2014 rozhodnutie č. 700-3412651714-GC04/14, ktorým predpísala žalobkyňi za obdobie marec - jún 2012 penále (dopenalizáciu v sume 615,40 eur), ktoré bolo vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie, úrazové poistenie, na garančné poistenie, na poistenie v nezamestnanosti, poistného do rezervného fondu a solidarity vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa začatia kontroly. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je príloha, obsahom ktorej je výpočet penále z nezaplateného poistného za uvedené obdobie. O odvolaní žalobkyne zo dňa 08.07.2014, ktorá v odvolaní namietala skutočnosť, že zo spisového materiálu dedičského konania, ktoré sa vedie po nebohom A. P., ona nie je právnym nástupcom a z toho dôvodu jej nemôže byť uložená povinnosť hrať jeho záväzky, a preto ani nemôže byť účastníkom správneho konania, rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím. Na základe telefonického dotazu v dedičskej kancelárii Okresného súdu Košice II krajský súd zistil, že dedičské konanie po neb. A. P., vedené

pod sp.zn. 24D/397/2012 doposiaľ nebolo skončené a spis sa nachádza u notárky JUDr. U., o čom bol vyhotovený Úradný záznam zo dňa 26.01.2016.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej preskúmal v intenciách zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 7 ods. 1, v § 141 ods. 1, 2, § 143 ods. 2, § 240 ods. 1 uvedeného zákona v spojení s § 28 ods. 2 zákona č. 43/2004 Z.z. a v intenciách ustanovenia § 13

ods. 1, 2, 3, 5 zákona č. 455/1991 Z.z. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, postupom podľa ustanovení piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konanie im predchádzajúcim v medziach podanej žaloby dospel k záveru, že tieto rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou, majú za to, že v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa stotožnil, ako aj, že rozhodnutie zodpovedá platnej právnej úprave aj po jeho formálnej stránke.

Za nesporne preukázané krajský súd považoval, že A. P. bol fyzickou osobou - podnikateľom na základe živnostenského listu zo dňa 12.10.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2004 a zapísaný bol v Živnostenskom registri Okresného úradu Košice, odbore živnostenského podnikania pod č. 803-6283, s prideleným IČO: XX XXX XX. Z vykonaných dôkazov tiež vyplýva, že menovaný dňa 14.05.2012 zomrel. Na základe oznámenia žalobkyne v zmysle § 13 ods. 2 živnostenského zákona bola v Živnostenskom registri na živnostenskom liste vyznačená zmena, kde v rámci údajov o podnikateľoch je obchodným menom označený podnikateľ A. P. - právny nástupca L. P. s tým istým IČO: XX XXX XX. Krajský súd mal za to, že z obsahu administratívneho spisu zároveň vyplýva, že sama žalobkyňa doručila sociálnej poisťovni, príslušnej pobočke registračný list zamestnávateľa zmenu, na základe ktorého je evidovaná zmena v registračnom liste odo dňa 15.05.2012, ktorá spočíva v obchodnom mene zamestnávateľa, ktorým je P. A. - právny nástupca L. P.. Z registračného listu zamestnávateľa zároveň vyplýva, že menovaná podala príslušnej pobočke sociálnej poisťovne odhlásku z poistenia podnikateľského subjektu A. P. - právny nástupca L. P. od 14.06.2012. Z registračných listov už vyššie menovaných zamestnancov uvedeného zamestnávateľa vyplýva, že títo boli formulármi, vyplnenými dňa 03.07.2012, doručenými do Sociálnej poisťovne, pobočka Košice 03.07.2012, odhlásení z poistenia s účinnosťou od 14.06.2012.

Vychádzajúc z uvedených skutočností podľa názoru krajského súdu žalobkyňa bola nástupcom podnikateľského subjektu A. P. s obchodným menom A. P. - právny nástupca L. P. po smrti svojho nebohého manžela až do zániku poistenia, t.j. do 19.06.2012, a preto bola nositeľkou povinností, vyplývajúcich jej zo zákona o sociálnom poistení ako zamestnávateľ. Konštatoval, že o tom, že sa stala nástupcom po svojom nebohom manželovi, pokiaľ ide o predmet jeho podnikateľskej činnosti, svedčia predovšetkým dôkazy ako boli vyššie špecifikované, pričom ona sama pokračovanie v živnosti príslušnému živnostenskému úradu v zmysle § 13 ods. 2 zákona o živnostenskom podnikaní nahlásila rovnako, ako v tomto zmysle nahlásila aj zmeny registračnými listami zamestnávateľa príslušnej pobočke sociálnej poisťovne.

Krajský súd uviedol, že žalobkyňa v priebehu správneho konania, ale ani súdneho konania, nepreukázala svoje tvrdenie, že nie je právnym nástupcom a pokračovateľom v živnosti po svojom nebohom manželovi v zmysle § 13 ods. 1 písm. b/, c/ živnostenského zákona. Dedičské konanie po jej nebohom manželovi doposiaľ nebolo skončené a z predloženého rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 09.12.2003 č.k. 20C 84/03-22 síce vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov bolo dňom 10.02.2004 zrušené, avšak z neho nie je zrejmé, či bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo aj vyporiadané, čo tvorilo jeho predmet a či žalobkyňa je, resp. nie je spoluvlastníčkou majetku používaného na prevádzkovanie živnosti. Táto žiadne dôkazy o týchto svojich tvrdeniach v priebehu správneho konania správnym orgánom nepredložila.

Nestotožniac sa s názorom žalobkyne, že postavenie žalobkyne v predmetnom právnom vzťahu je potrebné posudzovať v zmysle Občianskeho zákonníka, krajský súd konštatoval, že ako to vyplýva z listinných dôkazov, táto sama oznámila pokračovanie v živnosti príslušnému živnostenskému úradu a ako to vyplýva zo živnostenského listu a z výpisu zo živnostenského registra, v tomto smere nepochybne v živnosti po svojom nebohom manželovi pokračovala, a preto bola aj nositeľkou všetkých práv a povinností vzťahujúcich sa k tomuto podnikateľskému subjektu až do dňa zániku živnostenského oprávnenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

Výškou vyčísleného penále sa krajský súd nezaoberal, pretože táto spochybňovaná nebola.

Krajský súd žalobkyňi právo na náhradu trov konania nepriznal v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p., pretože táto v konaní úspešná nebola.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Navrhovala, aby

odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Náhradu trov konania si neuplatnila.

V dôvodoch odvolania žalobkyňa namietala, že Krajský súd v Košiciach dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.. Poukazom na dôvody ňou namietané v žalobe trvala na tom,

že nie je právnou nástupkyňou nebohého A. P. a teda z uvedeného dôvodu nemôže jej byť uložená povinnosť hradiť jeho záväzky. Nesúhlasila so závermi súdu prvého stupňa, že v priebehu správneho konania, ale ani súdneho konania toto svoje tvrdenie nepreukázala, nakoľko v priebehu konania s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 1 písm. b/ Živnostenského zákona predložila súdu prvého stupňa Rozsudok Okresného súdu Košice II

sp.zn. 20C 84/03-22 zo dňa 09.12.2003, z ktorého vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a jej manžela A. P., práve z dôvodu, že A. P. začal vykonávať podnikateľskú činnosť a žalobkyňa nechcela znášať riziká vyplývajúce z tejto činnosti, bolo zrušené. Dôvodila, že z uvedeného následne vyplýva záver, že žalobkyňa ako pozostalý manžel nemohla pokračovať v živnosti po zomrelej fyzickej osobe až do skončenia konania o prejednaní dedičstva, nakoľko nie je a nikdy nebola spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti. Poukázala na tú skutočnosť, že v prípade, ak by aj mohla pokračovať v podnikaní po svojom zomrelom manželovi, uvedené nie je možné považovať za univerzálne právne nástupníctvo do práv a povinností po zomrelom A. P. Vyslovila názor, že živnostenský zákon nerieši prechod práv a povinností po zomrelej fyzickej osobe, táto úloha prináleží jedine Občianskemu zákonníku, a teda kto je dedičom po zomrelom a teda aj právnym nástupcom zomrelého vyplýva jedine z výsledkov dedičského konania. Tiež mala za to, že v konaní, na základe ňou predložených dôkazov, preukázala, že nie je právnym nástupcom po zomrelom A. P., a preto nemôže jej byť uložená povinnosť hradiť jeho záväzky.

3.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhovala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. S odvolacími dôvodmi uvedenými žalobkyňou v jej odvolaní nesúhlasila. Uviedla, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla také námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie. Preskúmané rozhodnutie zo dňa 16. marca 2015, č. 18606-2/2015-BA, napadnuté žalobou, považovala za vydané v súlade so zákonom. Uviedla, že vo vyjadrení zo dňa 15.06.2015, ktoré podala v predmetnej veci Krajskému súdu v Košiciach a ktorého sa naďalej pridržiava, podrobne objasnila skutkový a právny dôvod predpísania penále žalobkyni, ako zamestnávateľovi. Trvala na právnom názore, že žalobkyňa po smrti svojho manžela, ktorý bol v sociálnej poisťovni evidovaný ako zamestnávateľ (fyzická osoba) „A. P.“ bola jeho právnym nástupcom s obchodným menom „A. P. - právny nástupca L. P.“, a to až do zániku poistenia, t.j. do 19. júna 2012, kedy oznámila ukončenie prevádzkovania živnosti, z ktorých dôvodov bola žalobkyňa, ako zamestnávateľka, nositeľkou práv a povinností vyplývajúcich zo zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

4.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.)

preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobkyne (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 16.03.2015 č. 18606-2/2015-BA, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej, ktorým rozhodnutím s konečnou platnosťou boli žalobkyni predpísané penále za obdobie marec 2012, apríl 2012, máj 2012, jún 2012 v sume 615,40 eur.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého

rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok odvolací súd mal preukázať, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Žalobkyňa predovšetkým namietala, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď prvostupňový súd ako aj žalovaná v danej veci postupovali a rozhodli v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 461/2003 Z.z. a v zákone č. 455/1991 Zb., keďže v konaní preukázala, že nie je právnym nástupcom nebohého manžela A. P., a preto nemôže jej byť uložená povinnosť hradiť jeho záväzky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zameril svoju pozornosť najmä na to, či krajský súd venoval náležitú pozornosť prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí vydaných sociálnou poisťovňou v oboch stupňoch vo vzťahu k namietanej právnej úprave ustanovenej v zákone č. 455/1991 Zb. v spojení s právnou úpravou v zákone č. 461/2003 Z.z., či správne orgány v oboch stupňoch žalobkyni predpísali penále z dlžného poistného za určené obdobie v súlade so zákonom titulom prechodu povinností zamestnávateľa po smrti manžela - A. P., vykonávajúceho živnosť.

Podľa § 13 ods. 1 až 7 zákona č. 455/1991 Zb. v platnom znení ak fyzická osoba (živnostník) zomrie, môžu v živnosti pokračovať až do skončenia konania o prejednaní dedičstva a) dedičia zo zákona, ak niet dedičov zo závetu, b) dedičia zo závetu a pozostalý manžel, aj keď nie je dedičom, ak je spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti, c) pozostalý manžel spĺňajúci podmienku uvedenú v písmene b), ak v živnosti nepokračujú dedičia, d) správca dedičstva, (29 - § 175e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.) ak ho ustanovil súd.

Pokračovanie v živnosti sú osoby uvedené v odseku 1 písm. a/ až c/ povinné oznámiť živnostenskému úradu v lehote jedného mesiaca od úmrtia podnikateľa. Správca dedičstva je povinný oznámiť živnostenskému úradu pokračovanie v živnosti do jedného mesiaca od ustanovenia do funkcie.

Ak osoba podľa odseku 1 písm. a/ až c/ nespĺňa podmienky ustanovené v § 6 a 7 ods. 1 a 2, musí bez meškania ustanoviť zodpovedného zástupcu.

Ak správca dedičstva podľa odseku 1 písm. d/ nespĺňa podmienky ustanovené v § 7 ods. 1 a 2, musí bez meškania ustanoviť zodpovedného zástupcu.

Po skončení konania o dedičstve môžu pokračovať v živnosti osoby uvedené v odseku 1 písm. a/ až c/, ak nadobudli majetkový podiel používaný na prevádzkovanie živnosti; ustanovenie odseku 3 platí obdobne. Pokračovanie v živnosti oznámia živnostenskému úradu do jedného mesiaca od skončenia konania o dedičstve. Ak však do šiestich mesiacov od skončenia konania o dedičstve nezískajú vlastné živnostenské oprávnenie, nemôžu ďalej živnosť prevádzkovať.

Pozostalý manžel, ktorý bol spoluvlastníkom majetku používaného na prevádzkovanie živnosti alebo ktorý tento majetok alebo podiel na ňom dedičstvom nadobudol, môže pokračovať v živnosti aj po tejto lehote na základe živnostenského oprávnenia poručiťľa.

Ak je pozostalý manžel podnikateľom, oznámi živnostenskému úradu v lehote podľa odseku 5 obchodné meno, pod ktorým bude pokračovať v živnosti, a ďalšie údaje podľa § 45 potrebné na vydanie nového osvedčenia o živnostenskom oprávnení.

Zákonodarca v právnej norme § 13 zákona č. 455/1991 Zb. ustanovuje podmienky pokračovania v živnosti pri úmrtí fyzickej osoby (živnostníka). Uvedená právna úprava je špeciálnou právnou úpravou

nástupníctva po úmrtí fyzickej osoby, vykonávajúcej živnosť na základe oprávnenia vydaného v zmysle živnostenského zákona, a preto má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou ustanovenou Občianskym zákonníkom. V zmysle právnej úpravy ustanovenej v §§ 461 a nasl. Občianskeho zákonníka je potrebné posudzovať len kto nastupuje po nebohom poručiteľovi ako dedič.

Skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu potvrdzujú, že manžel žalobkyne A. P. bol fyzickou osobou - podnikateľom na základe živnostenského listu zo dňa 12.10.2004, právoplatným dňa 13.10.2004, bol zapísaný v živnostenskom registri Okresného úradu Košice, odbore živnostenského podnikania pod č. 803-6283, s prideleným IČO: XX XXX XX, dňa 14.05.2012 zomrel. Jeho smrťou do jeho práv a povinností zo zákona vstúpila jeho manželka - žalobkyňa ako zákonná dedička v súlade s § 461 Občianskeho zákonníka, ktorá v súlade § 13 ods. 2 živnostenského zákona živnostenskému úradu zmenu oznámila, na základe čoho bola v Živnostenskom registri na živnostenskom liste vyznačená zmena, kde v rámci údajov o podnikateľoch je obchodným menom označený podnikateľ A. P. - právny nástupca L. P. s tým istým IČO: XX XXX XX. Súčasne sama žalobkyňa doručila sociálnej poisťovni príslušnej pobočke registračný list zamestnávateľa zmenu, na základe ktorého je evidovaná zmena v registračnom liste odo dňa 15.05.2012, ktorá spočíva v obchodnom mene zamestnávateľa, ktorým je P. A. - právny nástupca L. P.. Z uvedených dôvodov správne orgány oboch stupňov správne postupovali, pokiaľ v konaní predpísania penále posudzovali, či na žalobkyňu v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 13 ods. 2 písm. a/ až c/ živnostenského zákona prešli práva a povinnosti zamestnávateľa po smrti jej manžela - živnostníka.

Vychádzajúc z uvedených skutočností aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu žalobkyňa bola nástupcom podnikateľského subjektu A. P. s obchodným menom A. P. - právny nástupca L. P. po smrti svojho nebohého manžela až do zániku poistenia, t.j. do 19.06.2012, a preto bola nositeľkou povinností, vyplývajúcich jej zo zákona o sociálnom poistení ako zamestnávateľ. Krajský súd správne konštatoval, že o tom, že sa stala nástupcom po svojom nebohom manželovi, pokiaľ ide o predmet jeho podnikateľskej činnosti svedčia predovšetkým dôkazy ako boli vyššie špecifikované, pričom ona sama pokračovanie v živnosti príslušnému živnostenskému úradu v zmysle § 13 ods. 2 zákona o živnostenskom podnikaní nahlásila rovnako, ako v tomto zmysle nahlásila aj zmeny registračnými listami zamestnávateľa príslušnej pobočke sociálnej poisťovne.

Odvolací súd, vychádzajúc zo záverov uvedených vyššie, vyhodnotil za nedôvodné odvolacie námietky žalobkyne, ktorými namietala, že nie je právnym nástupcom po zomrelom A. P., a preto nemôže jej byť uložená povinnosť hradiť jeho záväzky, majúc za to, že v konaní, na základe ňou predložených dôkazov, túto skutočnosť aj preukázala. Súd prvého stupňa sa uvedenými námietkami žalobkyne zaoberal ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku č.l. 8. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu, na ktorú súčasne poukazuje.

Vzhľadom k uvedenému vyššie ak žalobkyňa v dôvodoch odvolania namietala, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2, písm. d/ O.s.p.) a rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. f/ O.s.p., nesúhlasiac so závermi súdu prvého stupňa, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedených odvolacích dôvodoch. Po preskúmaní danej veci odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovanej a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. G. súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalobné námietky žalobkyne neboli spôsobilé zvrátiť zistený skutkový stav veci, ako aj jeho právne posúdenie. Odvolacie námietky žalobkyne proti rozsudku krajského súdu preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jej odvolacieho návrhu.

Odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219

ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, s § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.. Žalobkyni nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní bola neúspešná.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.